

Το όνειρον

Ήρτες στ' όνειρόν μου νύχταν τζι έφερες μηνύματα.
Εγιδύρισές μου κάτι, τζι ήμαστεν σ' έναν παλάτιν
δίπλα που τα κύμματα.
Εγιδύρισές μου κάτι

Έκαμες την νύχταν μέραν, έδκιωξες τον πόνον μας.
Τζι ήμαστεν εις την Τζιερύνειαν,
στο λιμάνιν τζιαι στο κύμμαν,
στον παλιόν τον τόπον μας.
Τζι ήμαστεν εις την Τζιερύνειαν

Είδαμεν τες γειτονιές μας που επαίζαμεν μιτσιοί.
Αγρωνίζαν μας οι τοίσιοι
τζι έτρεσιεν τζιαι που τη βρύσον
το νερόν κρυόν γλυτζιύν.
Αγρωνίζαν μας οι τοίσιοι

Σαν το ποίημαν του Λιπέρτη,
ζωγραφκιά του Κκάσιαλον,

πα' στο τζιύμμαν σαν τραούδιν
εφυσούσεν τ' αερούδιν,
αχ Τζιερύνεια μάνα μου.

Πα' στο τζιύμμαν

(σόλο πιάνο)

Σαν το ποίημαν του Λιπέρτη

.....
Πα' στο τζιύμμαν σαν τραούδιν εφυσούσεν τ' αερούδιν
(παύση)

(αργά) αχ Τζιερύνεια, μάνα μου! (η τελευταία νότα να
κρατηθεί.)

Η δική μου η πατρίδα

Λένε πως ο άνθρωπος

πρέπει την πατρίδα ν' αγαπά, (δις)
έτσι λέει κι ο πατέρας μου συχνά. (δις)

Η δική μου η πατρίδα έχει μοιραστεί στα δυο, (δις)
ποιο από τα δυο κομμάτια πρέπει ν' αγαπώ; (δις)

Κύπρος, μοιρασμένη πατρίδα,

του βοριά και του νοτιά, (δις)
ποιο κομμάτι να χωρέσει η καρδιά; (δις)

Η δική μου η πατρίδα